

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 42. Principes atque Illustres hoc anno denati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII. Commissarius hac in caussa uni parti
 A. C. 1737. magis quam alteri favere queat. Hæc
 sapientissime decreta etiam in Capitulatione
 Ejusdem Imperatoris art. II. §. 7. & 8. inserta habentur, & pariter
 in Capitulationibus Francisci I. & Josephi II. innovata reperiuntur.

§. XLII.

*Principes atque Illustres hoc anno
 denati.*

Hoc item anno non pauci ex Præfultis
 ac Principibus morti in prædium
 cessere, quos inter primus est Carolus
 Alexander Wirtembergæ Dux, qui
 multis victoriis contra Gallos Hispanos,
 & Turcas clarus die duodecima Martii
 repentina morte occubuit; de suorum
 Filiorum curatela & fatis infra men-
 tionem fiet. Die autem decima
 septima Februarii decessit Franciscus
 Carracioli Princeps de Cellamare,
 & vigesima tertia Martii Carolus Fride-
 ricus Adolphus Princeps hæreditarius
 Saxo-Weissenfelsensis & die undecima
 Martii Ludovicus Maria Josephus Prin-
 ceps hæreditarius Bado-Badensis, am-
 bo aliquot duntaxat mensium infantes.
 Decima sexta vero ejusdem Mensis an-
 nos nata septuaginta quinque obiit Ed-
 munda

munda Theresia Maria Liechsteinia Sæc. XVIII.
 Princeps Vidua, necnon undecim post A. C. 1737.
 diebus Gabriel Paxea de Leon Dux de
 Arcos sexagesimo quinto ætatis anno
 & trigesima Martii Elisabetha Noel
 Portlandiæ Ducissa Vidua, ac demum
 altero post die Ludovica Henrietta Fran-
 cisca Bouillonii Ducissa Vidua nondum
 expleto trigesimo ætatis anno. Porro
 Mensẽ Majum vitæ suæ exitialem ha-
 buere sequentes duo, & quidem Caro-
 lus Fridericus quadrimus Princeps hæ-
 reditarius Brandeburgo - Onoldinus,
 Demetrius Michaelowitzius Princeps
 de Gallizin septuagenario major.

Tandem die nona Julii Joannes Ga-
 sto Magnus Etruriæ Dux sexagesimo
 sexto ætatis, & Regiminis anno deci-
 mo quarto ultimus Mediceæ stirpis mun-
 do valedixit, quo adhuc vivente de
 successione in hunc Ducatum acriter
 disceptatum, ipso Carolo Infante Hi-
 spano jamjam in Magnum Etruriæ Prin-
 cipẽ & præsumptivum Successorem per
 pacta inter Hispanos & Florentinos Mi-
 nistros noctu diei vigesimæ quintæ Au-
 gusti anno 1731. nominato: Superve-
 nerunt tamen alia pacta publica, vi-
 quorum in hoc Ducatu Franciscus Ste-
 phanus Lotharingiæ Dux, Imperato-
 ris gener successit, & Princeps Marcus
 de

Sæc. XVIII. de Craon Lotharingus, ejus nomine
 A. C. 1737. investituræ tabulas populo promulga-
 vit, ducatusque possessionem cepit,
 homagio & juramento fidelitatis ab om-
 nibus subditis exacto & Lotharinga
 Stanislao Lescinskio adjudicata.

Ceterum Joannes Gasto die vigesi-
 ma quarta Maij anno 1671. Florentis
 natus Patrem habuit Cosmum III. He-
 ruræ Ducem, & Matrem Margari-
 tham Ludovicam Gastonis Joannis Au-
 relianensis, qui Ludovici XIII. Fran-
 ciæ Regis Frater erat, Filiam. Joa-
 nes optimis Institutoribus usus celeberrimo
 P. Henrico Norisio, & Antonio
 Magliabechio in idiomate latino, Phi-
 losophia, Theologia, aliisque libera-
 lioribus disciplinis egregium fecit pro-
 fectum & peragratis exterorum Prin-
 cipum Regionibus præcipue Berolini
 moram traxit, inde in patriam rever-
 sus urgente ipsius Patre nonnisi vigin-
 ti sex annos natus Conjugem vel quasi
 talem die 2. Julii Disseldorffii, duxit An-
 nam Mariam Franciscam, Julii Fran-
 cisci ultimi Saxo - Lavenburgici Ducis
 primogenitam, ac Philippi Guillelmi
 Palatino - Neoburgici Comitis juvenem
 Viduam. Verum hæc nuptiæ profus
 erant infauftæ, præterquam enim quod
 Conjux hæc impotentia impedimento
 labo-

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

laborare crederetur, insuper invalescente mutua animorum averfione, illa a suo Marito in Bohemiam paucis post annis recessit, nunquam deinceps in Italiam reversa. Supererat ex primis nuptiis unica ejus Filia Leopoldina Eleonora, quæ anno hujus sæculi decimo nono die quinta Februarii Ferdinando Bavarix Duci in Conjugem data est; Gastonis vero soror Maria Anna pariter sterilis Joanni Guilielmo Palatino Electori nupta, post Mariti sui mortem, cum ætate jam provecta esset, Sacro otio, & pietatis exercitiis se totandedit, reservata sibi quadraginta millium scutorum pensione annua. Ipse vero Gasto Dux, cum de hærede masculino desperatum esse videretur, jam anno hujus sæculi decimo octavo vivente adhuc Patre suo & postea anno 1725. & 1731. de suo Ducatu in eventum mortis suæ inter Principes armata etiam lingua negotiari, non sine magno animi mærore cernebat, ipse tamen anno 1737. quo obiit, Mense Januario successionem Lotharingix Duci ut mox retulimus, assertam ratam habebat, ipsiusque Ducatus possessionem aperiebat sua morte, quæ die nona Julii contigit, anno ætatis sexagesimo sexto, Regiminis decimo quarto nondum expleto: sepultus est in Majorum tumulo

Hist. Eccles. Tom. LXXV A a a Ec-

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

Ecclesiæ ad S. Laurentium. Princeps erat ingenio acer, animo pacificus, scientiis ac præcipue idiomatum peritia insignis, singularis Germanorum Factor, solitudinis amans, cetera ferme semper adversa valetudine pressus: Porro tam benigno Principi uberrimis lacrimis præcipue parentabant ejus subditi, quos jam anno Christi millesimo septingentesimo vigesimo sexto ab annuis contributionibus liberos esse præcepit: Ejus laudes sine adulationis furore celebris Antonius Franciscus Gori hoc epitaphio complexus est.

„A. P. R. M. Joannes Gasto I. Et-
„ruriæ Magnus Dux VII. Cosmi III.
„Magni Ducis & Margaritæ Aloyiæ,
„Gastonis Aureliani Ducis, Filiorum
„Augustorum ultimus. Justus, pius,
„Clemens, optimus Princeps, hic si-
„tus est: Liberalibus Disciplinis egre-
„gie instructus, assiduo studio, rerum
„usu & cognitione, complurium lin-
„guarum peritia, miro ingenii acumi-
„ne ac perspicacia: in suos clementia,
„in exteros incredibili benevolentia or-
„natissimus: Pacatum imperium, quod
„a Parente sapientissimo acceperat,
„constantia, in difficillimis Reipublicæ
„temporibus prudentia, pacatissimum

„reliquit : Perpetuæ securitatis tran-
 „quillitatisque Conservator, Publici Bo-
 „ni Auctor maximus, quod Populorum
 „votis obvia liberalitate ac beneficentia
 „non suæ, sed publicæ Felicitati vi-
 „xerit : Pauperum Pater amantissimus
 „habitus est : spe tandem æternitatis
 „plenus, editis Christianæ pietatis il-
 „lustribus exemplis, tota Etruria sum-
 „mo mœrore luctuque confecta, deces-
 „sit VII. Idus Quintiles Anno MD.
 „CCXXXVII. vixit anno LXVI. mens. I.
 „d. XIV. hor. XI. Regnavit annos XIII.
 „mens. VIII. d. IX. Æternum victurus
 „Justissimus ac mitissimus Princeps“.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1737.

Pariter die quarta Maij Ferdinan-
 dus Curlandiæ, Lifflandiæ & Senogal-
 liæ Dux supremum vitæ diem explevit,
 postquam octoginta duos ætatis annos
 cum semestri, & regiminis vigesimum
 sextum attigit. Erat sane adversantis
 fortunæ ludibrium, & potius nomine
 quam re Dux regnans; cum enim ma-
 sculi hæredis spes nulla esset, jam an-
 no hujus sæculi vigesimo sexto die vige-
 sima secunda Maij sui Optimates Mau-
 ritium Saxoniz Comitem in Successo-
 rem, incio & reclamante Duce, ele-
 gerunt, cumque Poloniz Rex utpote
 Feudi Dominus obstreperet, & in even-
 tum, quo Dux sine prole mascula de-
 cede-

A a a 2

cede-

Sæc. XVIII. cederet, Ducatum sibi vendicari postu-
A. C. 1737. laret, inde Ferdinandus graviter offen-
 sus, Petri II. Rufforum Imperatoris,
 cui non ita pridem Vidua Curlandæ
 Ducissa Anna nupserat, opem impo-
 ravit, quo factum, ut Rufforum copiis
 Ducatum occupantibus, Curlandi Proce-
 res sua jura a Polonis haud parum im-
 minui causantes per plures annos nunc
 horum nunc illorum patrociniū quæ-
 rerent. His vero controversiis finem
 imponendi fiducia animatus Dux, jam-
 jam exacto septuagesimo quinto ætatis
 anno die quinta Januarii anno 1731.
 Joannam Magdalenam viginti duorum
 adolescentulam Saxo-Weissenfelden-
 sem Principem sibi conjugio copulavit,
 suscipiendæ prolis masculæ spe concep-
 ta: Verum eodem anno, quo in Varo-
 viensibus comitiis eidem successorem
 sibi eligendi libertas fuit asserta, dece-
 sit, successorem denique habuit Joannem
 Ernestum Comitem de Biron, qui in-
 ter alia pacta polliceri jussus est, quod
 Catholicis liberum Religionis exerci-
 tium in suis ditionibus concedere, eis-
 que suis sumptibus Libæ novam Ecclē-
 siam erigere teneatur. Præterea die
 vigesima tertia Augusti septuagenaria
 vivis valedixit Sophia Christina Vidua
 Brandenburgensis Marchionissa; hanc
 dein fatali mortis necessitate die vige-
 sima

sima secunda Octobris sequebatur Ray- Sæc. XVIII.
 naldus Mutinæ Dux anno ætatis octo- A. C. 1737.
 gesimo tertio, Regiminis quadragesi-
 mo quarto, hic anno 1686. ad preces
 Jacobi I. Angliæ Regis, qui ejus Nep-
 tim habebat conjugem, die secunda
 septembris ab Innocentio XI. Cardina-
 lis creatus est, postquam vero Fran-
 ciscus II. ejus ex seniore Fratre Nepos
 anno 1694. improlis decesserat, deposi-
 ta purpura eidem utpote hæres proximi-
 mus, in Ducatu successit, infausto ta-
 men potissimum regimine; cum enim
 partes Austriacas immoto studio seque-
 retur, bis a Gallis Ducatu pulsus, bis
 denuo restitutus, in damni compensa-
 tionem ac fidelitatis præmium Novel-
 laræ Principatum, necnon Aradum in
 Hungaria a Carolo VI. Cæsare acce-
 pit.

Haud injucundum erit legere sepul-
 cralem inscriptionem, qua doctissimus
 Ludovicus Antonius Muratorius de-
 functo suo Duci parentavit: En ipsius
 lugubrem vocem: „Quis hic claudatur,
 „si quæris? Lector, accipe Rainaldus I.
 „Mutinæ, Regii. Mirandulæ &c. Dux,
 „Marchio Estensis, Rhodigiique Co-
 „mes, natus est VII. Kal. Maij Anno
 „Christi MDCLV. diem vero suum obiit
 „VII. Kal. Novem. An. MDCCXXXVII.
 „Antea S. R. E. Cardinalis, deinde
 A a a 3 „Dux

Sæc. XVIII. „Dux creatus, singulari Pietate ac Re-
 A. C. 1737. „ligionis amore ita excelluit, ut in eo
 „vivum Christiani Principis exemplum
 „unusquisque semper animadverteret.
 „Tum solutus tum Conjugatus, rige-
 „tus continentiae Custos, temperan-
 „tiae in victu sollicitus sectator, nullis
 „unquam illecebris se dimoveri ab ho-
 „nestatis tramite passus est. Cum in-
 „clyta Brunsvicensium Ducum, nunc
 „in magna Britannia Regnantium, nec
 „interruptum per plura sæcula sangui-
 „nis nexum, affinitates etiam cum
 „Angustissima Austriaca Gente & cum
 „Potentissima Francorum Regum Pro-
 „sapia renovavit. Bellicas procellos,
 „quibus non semel agitato est, invito
 „animo tulit, felici exitu superavit.
 „Erat illi eximia Ingenii atque Judicii
 „perspicacia, in politicis rebus rara in-
 „dustria atque sedulitas. Nullus ad
 „eum accedebat, qui eloquentiam non
 „miraretur, Prudentiam, Comitatem
 „& Affabilitatem encomiis non prole-
 „tate pressis nobile domicilium Mutinae
 „constituit, easque dotavit. Ut in ea-
 „dem Urbe sacra Tempia restauraren-
 „tur, pietas augetur, ut inter popu-
 „los pax & justitia regnaret, operam
 „perpetuo dedit. Ducatu Mirandolæ,
 „Marchionatu Concordiæ, Comitatu
 „Novel-

„Novellariæ in Italia, aliisque in Hun- Sæc. XVIII.
 „garia ditionibus avitum Principatum A. C. 1737.
 „auxit. Sed heu! mors omnia solvit.
 „Laboribus denique ac ætate confe-
 „ctus, Ducatus, suarumque virtutum
 „hæredem relinquens Franciscum Ma-
 „riam Filium, nunc in Servia & Bosnia
 „contra Turcas illustra bellicæ forti-
 „tudinis signa prodentem. Sepulchro
 „huic, quod ab Avia piissima Isabella,
 „Principissa de Sabaudia inchoatum,
 „sibi posterisque suis ipse perfecit, apud
 „Clericos Regulares corpus commen-
 „davit.

Eandem æternitatis viam die prima
 Decembris ingressa est Wilhelmina Ca-
 rolina Britannicæ Majoris Regina annos
 nata quinquaginta quatuor cum novem
 Mensibus. Eadem die mortalitatem
 exiit Ludovicus Alexander Burbonius
 Tolosanus Comes Ludovici XIV. Fran-
 ciæ Regis Filius nothus, qui post varia
 fortunæ fata anno ætatis quinquagesi-
 mo nono calculi doloribus succubuit:
 decessit quoque Zolkievri die decima
 nona Decembris septuagenarius Jaco-
 bus Ludovicus Sobiesky primogenitus
 Joannis III. Poloniæ Regis Filius: De-
 nique eodem hoc Mense obierunt Gui-
 lielmus Gustavus hæreditarius Princeps
 Anhaltino- Dessaviensis die decima sex-
 ta, Georgius Franciscus Brunsvico-

Sæc. XVIII. Guelpherbitanus Princeps die decima,
 A. C. 1737. Victor Lebrecht Princeps Anhaltino-

Bebenburgensis die quinta anno ætatis
 vigesimo sexto. Maria Josepha Anto-
 nia Vidua Princeps de Monte cucilli,
 quæ ferme septuagenaria Hyppolitop-
 li decessit, & ibidem Conventum tam vi-
 rorum quam Virginum Ordinis Carme-
 litarum Excalceatorum suo ære funda-
 vit. Andreas Doria Dux de Turfis die
 vigesima septima anno ætatis suæ non-
 agesimo octavo, & die vigesima septi-
 ma Decembris Victor Maria Dux Est-
 ræus Franciæ Par & Marecallus, an-
 nos natus septuaginta septem. Deni-
 que Mense Januario obiit Ema-
 nuel Antonius de Vilhane Lotts-
 nus Magister supremus Ordinis Equi-
 tum Melitensium Magister anno ætatis
 septuagesimo quarto, Regimini decimo
 quinto. Altera mox die Equites
 Raymundum de Pueig Nobilem Majori-
 canum Comitem de Montanegro Hi-
 spanum elegerunt, eoquod si intra tridu-
 um a morte Magistri novum non elige-
 rent, jus ad Papam devolveretur.

Inter Principes Ecclesiasticos pri-
 mus Mense Januario victima mortis ce-
 cidit æternæ vitæ maturus Alexander
 Sigismundus Episcopus Augustanus e
 domo Neoburgica Comes Palatini Rhe-
 ni,

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

ni, qui exornandis Diœcesis suæ Ec-
clesiis plurimos sumptus impendit, Di-
liganum P. P. Capucinatorum Monaste-
rium construxit, Henrici V. Præces-
soris sui Episcopi decreta synodica con-
firmavit, & plurima profus egregia ad
promovendum Dei cultum, & discipli-
nam Ecclesiasticam maxime proficua
reliquit monumenta, Ne vero ullam
suæ Diœcesis vel reparandæ vel exten-
dendæ Ecclesiæ occasionem prætermi-
sisse videretur, anno Christi millesimo
septingentesimo septimo damna suis pa-
gis anno hujus sæculi tertio & quarto
illata reparari, a S. R. Imperio efflagi-
tavit, cumque ejus Frater Palatini
Electo affiduis morborum accessioni-
bus conficeretur, anno post Christum
natum millesimo septingentesimo trige-
simo secundo suum primæ admissionis
Ministrum Comitem de Polheim Düs-
feldorpium allegavit, qui in eventum
mortis a Juliæ ac Bergensis ditio-
num Ordinibus homagium exciperet,
& possessionem Episcopi nomine adiret.
Verum provida hæc consilia mors ever-
tit; quippe Sigismundus jamjam die
vigesima quarta Januarii anno ætatis
suæ septuagesimo quinto, & Episcopa-
tus quadragesimo septimo decesserat,
non sine maximo omnium mœrore præ-
cipue pauperum & familiarium suo-
rum,

A a a 5

rum,

Sæc XVIII. rum, quorum fautor erat eximius.
 A. C. 1737. Successorem habuit Joannem Franciscum Baronem Schenk - Staufenbergium, qui jam anno 1714. die undecima Julii in Alexandri Coadjutorem electus erat & anni sequentis die trigesima Decembris per Baronem de Ulm Canonicum & Dominum de Heunisch a Cæsare feudi concessionem obtinuerat. Ejusdem Mensis die decima quarta mortuus est Caraffa Nolanus Episcopus, cui successus est Carraciolus del Sole, & die undecima Februarii Materanensis Episcopus nomine Maricoda. Die autem decima nona Martii mortalitatem exiit Joannes Conradus Baro de Reynach Basileensis Episcopus, qui suæ Ecclesiæ jura & bona contra Bernensium & Bielsenium attentata magnis sumptibus ac fastidiis tue-ri coactus, se fidelem Domini sui dispensatorem exhibuit, suosque rebelles subditos, ipso Imperiali Aulico-Cæsareo Consilio sententiam pronuntiante, compescuit. Successorem habuit Jacobum Sigismundum Baronem de Reinach, die quarta Junii electum, postquam Joannes Baptista de Reinach hujus Ecclesiæ Præpositus electus, hanc dignitatem acceptare, constanter recusaverat.

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

His adjungimus Claudium Visledou Episcopum Claudiopopolitanum, natione Gallum Sinensis Provinciæ Kuey-Chu Vicarium Apostolicum & Provinciæ Huguang Administratorem. Hic anno Christi millesimo sexcentesimo octogesimo quinto die tertia Martii Breftiæ portu solvit, Sinensi genti Evangelium prædicaturus. Quamprimum post laboriosissimam novem Mensium navigationem, mille pericula & incommoda Macaoum advenerat, in id unice intentus erat, ut Sinicas literas addiceret, quas etiam adeo celeriter ac perfecte attigit, ut ipsimet Imperatoris Filio summæ admirationi ea esset facilitas, qua Claudius difficillimos etiam Sinensium Codices explicaret. Volupe erit legere præfati hujus Principis testimonium Orientalium more verbis sesquipedalibus desuper Visleduo datum ac sericæ telæ inscriptum: *Testamur, aiebat Princeps, quod hic homo Europæus in cognitione & scientia nostræ linguæ altior sit, quam nostris verticibus nubes, & in penetrandis nostrorum characterum potestatibus profundior sit, quam abysus, super quas incedimus.* Hoc igitur idiomate probe instructus, sese expeditioni Apostolicæ totum dedit, alte tamen ingemuit, quod ex quorundam Missionariorum pertinacia agrum Evangelii

Sæc. XVIII. vangelicum adhuc Sinensis idololatriæ
 A. C. 1737. Zizaniis foede devastatum cerneret.
 Eapropter omnes Zeli ac ingenii sui vi-
 res impendit, ut superstitionem ibi suc-
 crescentem & sub falsis prætextibus te-
 leratam impugnaret, & sese eorum op-
 poneret conatibus, qui Evangelii dog-
 mata cum idololatricis prohibitisque
 Sinensium ritibus contra tot Pontifi-
 cum decreta copulare haud dubita-
 runt. Horum auctoritas cum Claudii
 ceterorumque Sedi Apostolicæ obtem-
 perantium conatibus superior esset,
 unica remedii spes reposita erat in pru-
 dentia Cardinalis Turnonii, quem sum-
 mus Pontifex Vicarium Apostolicum
 hac de causa Sinas ablegabat; cum
 hoc ergo Claudius operam suam iun-
 xit, tamque præclara suæ virtutis, in-
 genii, prudentiæ, charitatis & Zeli
 specimina dedit, ut Turnonius eum
 invitum licet ac diu reluctantem Epi-
 scopum Claudiopolitanum & Vicarium
 Apostolicum diceret, ac permitteret,
 ut is ab uno solo Episcopo, assistenti-
 bus duobus Presbyteris, sacra-retur.
 Hæc tamen solemnis inauguratio, quo-
 minus iotra unius anni decursum fie-
 ret, obstitere hostium suorum vexatio-
 nes ac insidiæ, quas tandem eluctatu-
 rus velut per miraculum Gallica nave
 Macaoum, ubi Tournonius artibus il-
 lorum,

æc. XVIII.
A. C. 1737.

lorum, qui Confucii cultum pro aris & focus propugnabant, captus detinebatur contendit, ibidemque a præfato Vicario Apostolico noctu anno hujus sæculi nono die secunda Februarii Episcopus inauguratus est. Postea ejusdem anni die vigesima quarta Junii Ponticherium delatus, crebris literis a Clemente XI & Cardinale Sacripante S. Congregationis de Propaganda Præfecto animatus erat, ut Pontificia decreta contra Sinenses ritus edita in Indiis executioni dari, omnibus viribus adlaboraret. Sponte currenti novum calcar addere superfluum videbatur; quanto enim studio, in superhabitis advertantium convitiis atque injuriis quarum ope ipsi in Franciam revocari moliebantur, fidei puritatem a superstitionum fœce illibatam conservare niteretur, elucet ex ejus literis ad Ludovicum XIV. Franciæ Regem Mense Januario anno 1716. datis: *Die duodecima Januarii, referebat ipse, decreta ad me jussu summi Pontificis transmissa Pondicherii in Ecclesia PP. Capucinorum promulgavi; Prohibebantur per ea Malabariæ Christianis quidam superstitiosi ritus, quos amplecti consueverant; Hac vero decreta auctoritate mihi a summo Pontifice data, sub anathematis pœna publicari jussi: Insumulor, quod hac promulgatione libertates Ecclesiæ Galli-*

Sec. XVIII. *Gallicanæ violaverim, nec deerant, qui
 A. C. 1737. has calumnias secundis auribus exciperent;
 ausim vero Sacræ suæ Majestati exponere,
 quod si Ea sententiam, qua promulgationem
 a me factam annullari petunt, confirmata
 sit, Gallicæ Missiones ibi incipient, ut
 Lusitanæ desierunt, scilicet in dissidiis &
 turbis. Insuper contra ipsum adversarii
 divulgabant in Indiis libellum calum-
 niis turgidum, in quo inter alia eide-
 m insulse objectabant, quod dives non
 esset, ad quod Apostolicus hic Vir re-
 spondit, Potentissime Rex! fateor, me
 pauperem esse, & in hoc gloriabor in Do-
 mino, pauper natus sum, in paupertatis br-
 chis vixi, & in paupertate contentus mor-
 riar. Non alios Episcopatus mei vidit
 habeo, quam contemptum, injurias & cal-
 umnias, quas tamen ditissimis Europæ
 Episcopatibus longe præfero. Hæc Epi-
 scopi epistola, Rege Ludovico jamjam
 fati functo, in Gallias delata fuit,
 paulopost tamen ad illam Philippus II.
 Aurelianensis Dux Regni Administra-
 tor die decima quinta Februarii anno
 1717. hæc reposuit: Regi quidem nunti-
 tum erat, quod vobis falso injunctum fue-
 rit, ut Bengalam vel aliorum emigra-
 ego autem concedo, ut Pondicherii remane-
 tis, si vobis ita visum fuerit &c. Hic ergo
 Episcopus tanquam generosus miles in
 sua statione firmus substitit, ac prælia
 Domini*

Domini intrepido animo commisit us- Sæc. XVIII.
 que ad extremam vitæ suæ diem, quæ A. C. 1737.
 hujus anni undecima Novembris erat:
 attigit annum ætatis octogesimum pri-
 mum, sepultus in Ecclesia Patrum Ca-
 pucinatorum.

Inter insignia ingenii sui monumen-
 ta, quæ posteris reliquit, celebriora
 sunt. I. Sinensis Imperii Historia ex
 Sinico idiomate in latinum versa notis-
 que illustrata, Tom. VI. II. Chrono-
 logia Sinensis III. Dissertatio ex Sini-
 co latine reddita unacum commentario
 in quoddam Religionis Christianæ mo-
 numentum anno Christi 1625. in Gin-
 ganfu Provinciæ Kensiensis rudibus
 casu repertum. IV. Dissertatio in Re-
 ligionem Tao - Su Bonziorum V. de
 perfecta imperturbabilitate liber Cano-
 nicus. VI. Succinctæ dissertationes in
 doctrinas Brachmanorum VII. Vita
 Confucii. VIII. Succincta Historia Ja-
 ponix. IX. Versio latina Sinensis ritua-
 lis. X. de ritibus & sacrificiis Sinen-
 sium. XI. Elogia septem Philosopho-
 rum Sinensium, XII. Chronologia Si-
 nensium XIII. Continuatio hujus Chro-
 nologiæ, usque ad initium æræ Chri-
 stianæ. XIV. Continuatio tertia usque
 ad præsens tempus. XV. De Religione
 Sinensi Brachmanica. XVI. Versio
 Gallica quorundam Sinensium edicto-
 rum

Sæc. XVIII. rum unacum notis. XVII. De antiqui-
 A. C. 1737. tatibus Regni Sinensis, aliarumque
 Orbis partium. Cæterum idem Epi-
 scopus quam plurimas adhuc relationes
 ad S. Congregationem de Propaganda
 (ubi adhucdum asservantur) perferri
 curavit, ex quibus luculenter patet,
 quamplurimos Apostolicis Decretis,
 quibus Sinenses ritus proscribentur,
 denuo his pertinaciter obstinisse. Inlu-
 per hoc anno die vigesima septima No-
 vembris Siami in Indiis decessit Jaco-
 bus Tessier de Queralay patria Nanne-
 tensis, Episcopus Rosaliensis, & Sia-
 mi Vicarius Apostolicus, qui per plu-
 res annos Siamense Seminarium om-
 nesque Indiarum Missiones Apostolica
 prorsus vigilantia rexit, & in ultima
 persecutione circa annum 1732. pro
 Christi nomine plurima perpressus est,
 & certe violentam mortem non effu-
 gisset, nisi ejus hostes retinisset reve-
 rentia erga Franciæ Regem, cujus vi-
 ces in hac regione ille, qui Siami tan-
 quam Vicarius Apostolicus residet, obi-
 re censetur.

Præter hunc pariter die undecima
 Septembris naturæ debitum solvit Lu-
 dovicus de la Tour Dupin - Mentallan
 Sorbonæ Doctor, & Toloniensis Episco-
 pus, qui non modo Constitutionem *Uni-*
genitus, sed etiam quadraginta Episco-
 porum

porum Instructionem & concordiam Sæc. XVIII.
 prompto obsequio acceptavit, suoque A. C. 1737.
 exemplo obstinatos Præsules, si non
 ad resipiscentiam, saltem ad confusio-
 nem pertraxit.

Obiit etiam Ulyssipone Mense Ap-
 rili Sebastianus d' Andrade - Pessanha
 Goanus Archipræsul, ac Indiæ Orien-
 talis Pro-Rex; pariter Gaetanus Epi-
 scopus, dum iustrandæ suæ Diœcesi
 operam daret, Mense Majo repentina
 morte sublatus est. Mense autem Ja-
 nuario Cyprianus Gabriel Bernhardus
 de Rezay Engolismensis Episcopus an-
 no ætatis suæ octogesimo sexto dece-
 sit, qui semper appellantium factioni
 adhæsit. Successorem habuit Abbatem
 Verdierum. Porro magna nominis sui
 fama gregem suum nimis præmatura
 morte viduum reliquit Quiqueranus
 de Beauieu Mirapicensis Episcopus non
 nisi triginta sex annos natus, ac die
 secunda Augusti mortuus. In ejus lo-
 cum a Franciæ Rege nominatus est
 Abbas de Champflour Claramontani
 Episcopi Vicarius Generalis. Præter
 hos mortuus quoque est die quarta
 Februarii Carolus S. R. I. Princeps &
 Abbas Corbejensis de Plittersdorff, cui
 competitore neglecto Barone de Für-
 stenberg Monasteriensi Canonico, suffe-
 Hist. Eccles. Tom. LXXV. B b b ctus

Sæc. XVIII. A. C. 1737. ctus est die decima septima Martii Cæ-
 sparus de Böselage, qui anni sequen-
 tis die quarta Martii a Cæsare investi-
 turam accepit perorante Barone de Narg
 Trevirensi ad comitia Legato & Kri-
 faio gratès per luculentam orationem
 referente. Ejusdem anni die tertia
 Maij anno octavo sui regiminis vivere
 desiit Nicolaus Masin S. R. I. Princeps
 Abbas Stabulensis, post cujus obitum
 die secunda Augusti electus est Deoda-
 tus Drion. Insuper die tertia Novem-
 bris Hammelsburgi fatis functus est
 Adolphus S. R. I. Princeps Abbas Ful-
 densis e Baronibus de Dalberg per un-
 decim sui regiminis annos suorum ju-
 rium contra Eisenacenses & Meinunga-
 nos Principes Vindex acerrimus, &
 novæ Universitatis Fundator liberalissi-
 mus: decessit anno ætatis quinquagesi-
 mo nono, ac Regimen suum transtulit
 in Amandum Baronem de Buseck an-
 tea Præpositum, qui die undecima De-
 cembris unanimi suffragio electus fuit.

Ex A catholicis Pseudo-Præfatis
 die quarta Februarii annos natus sep-
 tuaginta novem mortuus est Wilhelmus
 Wake Cantuariensis Archiepiscopus,
 relictis plusquam centies mille sterlin-
 gorum libris. Pariter Carolus Cecil
 Bangeretanus Lumley Equitis unice
 Filia

Filiæ copulatus Episcopus die decima
Junii in locum suum abiit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

§. XLIII.

*Scriptorum Religione Catholicorum
opera & obitus.*

Præter hos adhuc plures ex scriptori-
bus Catholicis hoc anno calamum
cum vita posuere: horum lucubratio-
nes posteris relictas recensere haud abs-
re erit: & quidem primus occurrit Jo-
annes Baptista Cassottus Historiæ sa-
cræ & profanæ Professor Florentinus,
qui edidit Historiam Parochiæ B. V.
de Impruneta, vitam Benedicti Bon-
matthacii, præfixa Syntagmati ejus de
lingua Tuscanica. Historiam de con-
structione Regii Monasterii Neapolitani
D. Francisci de Scarionibus, præfatio-
nes & annotationes in carmina & ser-
mones utriusque Bonacursii, Praten-
ses olim Præpositos nunc Episcopos,
tractatum de origine progressu & præ-
senti statu Urbis Prati, piam Ascetin-
in D. Mariæ Magdalensæ Pacis hono-
rem, vitam Henrici Barillonii Præsu-
lis Italice redditam, tractatum de dili-
gendo Jesu, præter plura alia nondum
edita. Obiit in sua Parochia octogena-
rius Mense Julio. II. Joannes Maria Ber-
tolus

B b b 2

tolus